

מגזין בני הישיבות לבב חכמה

♦ מס' 1 חודש מנחם אב תשפ"ה ♦

18

**ובריות בו יפקדו
להזכירם לחיים**

המסע המשלשל המרגש והפלאי
של אחד מחשובי האברכים,
והמפנה הדרמטי באמצע
תפילת מוסף של ראש השנה.

17

**דעתו הבהירה של
הגרש"ז אוירבך**

על הלימוד בספרי
מוהר"ן מברסלב זיע"א

10

**שאי סביב עיניך וראי
כולם נקבצו ובאו לך**

לקראת הנסיעה לאומן ישבנו עם ארבע אברכים
ששהו שנה שעברה בפנית כרם חמד, מתחם
בני הישיבות "נכספה" ומשחזרים את אותם
רגעי הוד, תוך תבעת רגשי ליבם הנעלות
בקיבוץ הק' בראש השנה תשפ"ה

מאמר המערכת

ונביא לבב חכמה

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.....
הן ידוע ומפורסם לכולם על הצימאון האדיר ששורר בעולם, לתורה ועבודה
במשנתו ודרכו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, שרק הולכת ומתגברת בשנים
האחרונות.

איכשר דרא והתקיים בנו מאמר הנביא 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דבר ה', צימאון זה פשה גם בקרב תופסי התורה וההוגים בה יום
וליל, ההולכים לאורם ומשנת חינוכם של רבותינו ראשי הישיבות.

אנשי בשורה אנו היום

לכלל המתקרבים לאורו של רביה"ק היוקד עד ביאת משיח, ובפרט לבני
התורה ההולכים לאורו, אשר חונכו וגדלו על משנתם של היכלי הישיבות.
בעזרת ה' ית' נוציא לאור מדי חודש בחדשו ביטאון חדש אשר בשם "לבב
חכמה" יכונה, ובו מאמרים בענייני רבנו ז"ל כתובים וערוכים ביד אומן בידי
טובי הרבנים והסופרים, כתבות על הווי החיים של המתקרבים, סיפורי
התקרבות של מקורבים מקרב בני הישיבות, שיחת חברים במשנת ברסלב,
וסיקור על החבורות של בני התורה וחניכי הישיבות ברחבי הארץ. יחד עם
זאת נשתדל להביא בכל ביטאון מגוונות כתבי היד של ראשי הישיבות בדורנו
אנו, המדברים בשבחו של צדיק וחשיבות לימוד ספריו אשר באו בכתובים
ועדיין לא יצאו לאור.

עיקר הייעוד והמטרה של מגזין זה, הוא לקרב ליבותיהם של ישראל לאביהם
שבשמים, ובפרט לחניכי הישיבות אשר נכספה וגם כלתה נפשם לחצרות בית
ה', ועז רצונם וחפצם להתחזק בעצותיו של צדיק. וכדי לבטא את מהותו של
הגיליון, בחרנו בשם "לבב חכמה", שהרי 'לב חכם גימין' לקחת תורה ומוסר
בדרך אשר בו ראה לחיים חיותו, חיים של תורה ויראת שמים בדרכו של
רביה"ק זי"ע, ומבין דפיו של גיליון זה ייקח 'חכם לב' את העוצמה הכוח והעוז
לקיים את מצוות בוראו, ולבלי להתפתות להבלי העולם החולף.

יתן ה' וחפצו יצליח בידנו, להרבות חיילים לה' ולתורתו בדרכו של הנחל נובע,
ויקויים בנו מקרא שכתוב "והסירותי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר" אכ"ר.

בלבי
דרשתך

18 דורשי ומבקשי ה'
שקצאו מנחה בציל
של רביה"ק מברסלב.

בלבי
משכן אבנה

22 סקירה על אחת מני רבות
מהחבורות הפרוסות ברחבי הארץ,
שע"י 'איגוד בני הישיבות-נכספה'.

חניכי הישיבות
פינת אומן

10 ראיון מרתק
על מותחם "נכספה"
בעיר עז לנו אומן יצ"ו.

מפיהם
ומפי כתבם

17 אוצר הנגזרות
שלא שזפתם
עין הדפוס.

עם לבבי
אשיחה

רבני "איגוד בני הישיבות -
נכספה" במאמרים למגזין.

4 הגאון רבי
בצלאל גלינסקי
שליט"א

6 הגאון רבי
נועם ברנד
שליט"א

8 הגאון רבי
מאיר שטיינמן
שליט"א

י"ל ע"י

"איגוד בני הישיבות - נכספה"
לאורו של רביה"ק מברסלב זי"ע"

טל 03.50.111.06

דוא"ל -

a0799400036@gmail.com

עורך ראשי

מרדכי דוד הורביץ.

מופץ באלפי עותקים
בכל הריכוזים החרדים
שברחבי הארץ.

המגזין הבא ייצא לאור
אי"ה באמצע חודש אלו,

לשטחי פרסום
יש לפנות למס' פלאפון
058.329.9307
או לדוא"ל
1035011106@gmail.com

עיצוב גריד ועימוד:
DARDICK

03.501.1106
הקו של בני הישיבות

בעולם הישיבות זה כבר עובדה מוגמרת
כשרואים בחור מוצלח שכל סוגיה
ממלא אתו בחשק ובגישמאק מחדשים
כולם מבינים הו מחובר לקו נכספה

השפיץ
של הישיבה
בבר יודע

יום שימוכה להיות על ראש השנה

כל מה שאתה צריך לנסיעה לאומן בראש השנה

ביטוח רפואי ב'הראל' או ב'פספורט'	סעודות בהכנסת אורחים המרכזית 'אזמין'	מקווה ב'קלויז' המרכזי	לינה בקריית הלינה	נסיעות משדות התעופה	טיסות סדירות וצ'רטר

ניתן להזמין כל שרות בנפרד

הזמן
עכשיו!

נתיבים טורס
משהו נפלא קורה לך!

www.ntours.net
info@ntours.net

מוקד הזמנות: 02-6338444

טיסות לכל העולם ✈️ קברי צדיקים באירופה 🏠 קבוצות מאורגנות 🚌 נסיעות פנים 🚗 לינה וארוחות 🍴 שירות ומקצועיות 📞

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1

הגרמה שבאה מרחוק האבלות

מה שעבר אין, כי כבר נשרף בית מקדשנו. אך כעת, שהשם יתברך מצפה לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשנו, ראוי לנו שלא לעכב, חס ושלום, בנין בית המקדש, רק להשתדל בבנינו. על כן מאד צריך ליזהר לקום בחצות, להיות מתאבל על חרבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית המקדש, ואפילו אם לאו, אולי הוא מעכב עתה בנין בית המקדש, ונחשב גם כן כאלו הוא גרם להחריבו. על כן צריך ליזהר מאד לקום בחצות, ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית המקדש, והשם יתברך הבטיח לכל המתאבל על ציון לשום לאבלי ציון "פאר תחת אפר" וכו', היינו שיהיו נכנעין מאורי אש, שעל ידם נשרף הבית המקדש, ויתגברו מאורי אור, שהם קיום הבית המקדש כנ"ל, וזהו 'פאר תחת אפר', כנ"ל. נמצא, שעל ידי שהוא מתאבל על הבית המקדש, על ידי זה מכניע מאורי אש, ומתגברין מאורי אור, שהם בחינת שבת כנ"ל, עכ"ל.

הרי מבואר בפירוש שע"י האבלות על החורבן, זה עצמו מביא ומאיר בעולם מחדש את ה'מאורי אור', וזה עצמו תיקון האבלות. ולכן אחר שעשינו מה שמוטל עלינו, להתאבל ולהאמין שע"ז גופא אנו מקרבים את הגאולה, מובן למה אפשר כבר להתנחם. וכידוע שיחתו של מוהרנ"ת שאמר 'המשיח שלי כבר הגיע', היינו שהוא מצידו עשה הכל כדי שמישיח יוכל להתגלות, ולכן זה נחשב שמצידו כבר הגיע המשיח. יהי רצון שנזכה כולנו לראות בקרוב בעיני בשר את גילוי כבוד מלכותו בעולם, וגילוי כבוד הצדיקים, ובבנין בית המקדש, ויתקיים בנו 'ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים אכ"ר.

א. כולנו נהגנו את כל דיני האבלות במשך כל בין המצרים, ובתשעה באב אף ישבנו על הקרקע והתאבלנו, ואמרנו קינות על חורבן בית המקדש. אמנם כבר אמר רביז"ל (ח"ב סז) שאין מתאבלים על העבר, כי העבר כבר נעשה, והעיקר האבלות הוא על החורבן העכשווי של כלל ישראל והחורבן האישי של כל אחד ואחד ברוחניות וגשמיות. וא"כ נשאלת השאלה מאליה, כיצד בחצות היום כבר קמים מהישיבה ע"ג הקרקע, ושבבת שאחר תשעה באב אף נקראת 'שבת נחמו'? וכי מה קרה, האם כבר נגאלנו שאפשר כבר להתנחם, הרי נשארנו באותו מצב ואותם בעיות, וכיצד אפשר להתנחם.

ב. רבינו כותב בתורה הנ"ל שע"י חטאינו אנו מגבירים את ה'מאורי אש' שהוא הצד שכנגד ה'מאורי אור'. ה'מאורי אור' היינו אור הצדיקים, והם המאירים לבית המקדש, (וכמו שמובא בזוה"ק לגבי משה שהקים את המשכן) וכל זמן שיש את אור הצדיקים בעולם ומאפשרים להם ללמד את דרכי התורה ולגלות את אור השי"ת בעולם, ע"י ששמם מתפאר בעולם כראוי, וע"ז יכולים אנשים להתקרב להשי"ת דרך ההתקרבות לצדיקים, אזי יש אפשרות של מציאות של בנין ביהמ"ק. וכשנחשך ונעלם אור הצדיקים, ע"י שמבזים את שמם, או לא מכבדים אותם כראוי, הרי נחשך ה'מאורי אור' ומתגבר ה'מאורי אש' בעולם, וזה מה שגורם לשריפת בית אלקינו.

ג. ולכן כל כמה שהאדם מצידו משתדל להגביר את ה'מאורי אור' על ה'מאורי אש', והיינו ע"י קיום עצת הצדיקים, ונתינת יופי ופאר לצדיקים, שע"ז ממשיך שוב את ה'מאורי אור' הרי מצידו כבר מתחיל להיבנות ביהמ"ק. וכמו שכתב שם רביז"ל וז"ל: והנה

ושבת שאחר
תשעה באב
אף נקראת
'שבת נחמו'?
וכי מה
קרה, האם
כבר נגאלנו
שאפשר כבר
להתנחם,

לטייל בתורתו
עיון עומק בתורתו
הגדול והנכבד

מתיבתא דרב נחמן
בית המדרש הגדול והנכבד

סניף ירושלים
עזרת תורה
בית המדרש 'אור אברהם'
רחוב בבית משנה 8 ירושלים
טל: 02-633-0400
כל יום בין השעות 21:00-22:30 (שעה מחוק)

סניף ירושלים
בית ישראל
בית המדרש 'מאור הנצח'
רחוב אורח 16 ירושלים (קוה שפירא)
טל: 02-633-0400
כל יום בין השעות 14:30-16:30 (שעה מחוק)

סניף טבריה
בית המדרש 'רעננה'
רחוב שמואל המערי 8 טבריה
טל: 04-353-0400
כל יום בין השעות 21:00-22:30 (שעה מחוק)

סניף בני ברק
בית המדרש 'בני ברק'
רחוב שמואל המערי 8 בני ברק
טל: 03-555-0400
כל יום בין השעות 21:00-22:30 (שעה מחוק)

סניף קריית ארבע
ישיבת 'אמרת הארץ'
רחוב ישיבני 1
טל: 052-555-0400
כל יום בין השעות 17:00-18:30 (שעה מחוק)

יש לך זמן היום? היכנס אפילו לערב אחד!

השערים פתוחים!
בכולל ערב
מתיבתא דרב נחמן
(בסניפים שונים בארץ)
לשקוע בלימוד עיוני ומעגל
בספה'ק ליקוטי מוהר"ן
לדון אר עסק תורה של מוהר"ן בביטול ד"ע
להתחיל לדחות דברים חדים באמת.
ייתוד: מילגת לימוד על בסיס יומ?
(אין צורך להשתתף כל החודש)
בואו והאירו את חייכם!

הדרך שלך לרבינו
מגוון טיסות ישירות
החל מ-\$700 הלוי"ש

מיוחד!
אפשרות
לשבת טובה בפולין
אירוח כיד המלך
ניתן להזמין
אצילים טיסה
צד אחד
ללא תוספת
עמלה
יציאות רביעי/חמישי | חדרות שישי/שני
דרך צלחה
0504100814
gmail.com@4100814

בדרך לרבינו.
חושש ממעצר?
שומרים עליך ועומדים לצידך

פנה היום למוקד הפקדתי שומרים 09-3132142 שלוחה 7
ייעוץ משפטי | אגף החירום | אגף הרישום | אגף לאמהות ונשות מקבלי הצווים | האגף החסידי

'אלול' ר"ת 'אוי לי יי לי'

המתגאה עושה עצמו ישות עצמאית, אני יכול, אני מבין, אני מחליט, ולכן זוקף לזכותו את הצלחותיו וגם את כישלונותיו, כך נבין את מאמרם ז"ל 'כל המתגאה כאילו עובד עבודה זרה'.

אבל מה זה נוגע אלי? ברור שאם אתה קורא את השורות האלה אתה בוודאי לא מהברנשים המנופחים שמרגישים שכל העולם שלהם, א"כ מה גאוה קשור אלי?

הנקודה היא, שכל מידה קיימת באינספור רמות, יש כמובן את הגאוה המגושמת שהיא פשוט מצחיקה אבל יש גם נקודת יותר דקות של גאוה.

כמה פעמים אנחנו זוכים להודות לקב"ה שהספקנו את האוטובוס, שהבנו את התוספות, ובכלל שקמנו בבוקר.

חשוב לדעת שגאוה – גדלות מתבטאת לא רק בהצלחות, יהודי שמרגיש שהקב"ה מנהל את העולם ולא הוא, איננו נשבר גם מהכישלונות ואיננו מתוח ומודאג, גם העצבות היא סימן מובהק לגאוה, שהרי מוצלח ומבריק שכמותי האיך קורה לו כישלון?.

בקיצור לא צריך לחפש בנרות אחר סימני הגאוה, אבל ברגע שאנחנו מאתרים אותם, אנחנו כבר יכולים להילחם בהם. להחזיר לעצמנו שוב ושוב את התובנות שאנחנו כבר יודעים ואולי לא מספיק מפנימים שיש מנהיג לבירה ואין עוד מלבדו, וכל שאיפותינו לדבוק בו ולאהבה אותו.

אזי ה"שלא כסדר" יש לו תפקיד לאותת לנו ולהזכיר לנו לעבוד על מידת הגאוה וזה באמת עומק העבודה של אני לדודי, כי כאמור הגדלות הוא היפך הגמור מהקשר שבנינו לבין דודינו.

היוצא מדברינו כי דווקא ה"אוי לי וי לי" מביא אותנו ל"אני לדודי ודודי לי".....

אלול, מי לא מכיר את ראשי התיבות שלימדו אותנו דורשי רשומות 'אני לדודי ודודי לי'. אבל לפעמים, ואולי יותר מלפעמים, מתגנבת ללב מחשבה שיש עוד ראשי תיבות, לא רשמי, אבל ריאלי עד לכאב "אוי לי וי לי"....

כולנו באים לחודש הנפלא הזה עם הרבה רצון טוב, שאיפות, תוכניות, החלטות... אבל מה לעשות שזה לא כל כך עומד במבחן המציאות. כך עוד אלול אחד עובר, ועוד אלול אחד ועוד... עד כדי כך שכבר משלימים עם המצב.

אבל גם אז חודש אלול הוא חודש של אי סדר אי שקט, יש כמובן גם סיבות גשמיות, תחילת שנה, חברות חדשות, מקומות חדשים וכן הלאה. אבל אנחנו יודעים שכל הדברים נעוצים אי שם בגורמים רוחניים. הכיצד, היכן הוא אותו "אני לדודי" של החודש הזה?

רבינו, בתורה פ"ב מרחיב את הדיבור על מושג שנקרא "שלא כסדר", אנחנו תמיד רודפים אחרי המסודר והרגוע, אבל אם נתבונן נראה שאנחנו חווים הרבה מאוד "שלא כסדר", כל כך הרבה דברים שלא כפי שהיינו רוצים שיהיו, ומדוע?

כי כל המציאות של הבריאה היא מציאות של "שלא כסדר" ושל חיסרון, רק השי"ת הוא מציאות של כסדר של שלימות, וכשהבריאה מקושרת ובטלה אליו גם היא נכללת בתוך ה"כסדר".

תענוג אמיתי הוא השלמת חיסרון, וכדי שהשי"ת יוכל להטיב לברואיו מוכרחים אלו להיות בעלי חיסרון.

"אם רואה אדם את עצמו שהולך שלא כסדר ידע שיש לו גדלות". כל עבירה מרחיקה את האדם מהשי"ת ויחד אתו את כל הבריאה שתלויה בו, אבל דבר שמרחיק יותר מכל – גאוה, או "גדלות" כלשון רבינו. וכפי שהגדירו זאת חז"ל 'כל המתגאה אומר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור בעולם'.

היוצא מדברינו
כי דווקא ה"אוי
לי וי לי" מביא
אותנו ל"אני
לדודי ודודי
לי".....

קריאה קדושה ונחוצה בשם זקני וחשובי אנ"ש שליט"א:

לקראת ימי ראש השנה תשפ"ו הבעל"ט, נתבקשנו ע"י זקני וחשובי אנ"ש לחזק מאד את כל העולים על ציונו הקדוש של רבינו באומן, לקיים ביתר תוקף ועוז את תקנת זקני אנ"ש

שלא להביא נשים ובנות כלל לאומן בימי הקיבוץ!

ובכר ידוע המכתב שיצא לפני שנים רבות עליו חתמו כל זקני וחשובי אנ"ש זצ"ל ועליט"א, מכל גווי הקשת, עם הודעה ואזהרה ברורה על המעך קיום התקנה שהייתה נהוגה מאז ומעולם ואף מובא בשו"ע:

"במקום אסיפת אנשים - אסור שתמצאנה שם נשים".

ובפרט, שהציבור באים על מנת להתקדש ולהיטהר, אישה הנמצאת באזור באותו הזמן - עשויה להיות ח"ו בגדר מחטיאי הרבים ופורצי גדר ר"ל, ובכר אמרו זקני אנ"ש כי הברכה והזכויות של האשה מגיעים דווקא מכך שאינה באה לאומן בימי הקיבוץ, אלא שולחת את בעלה וילדיה במסירות נפש, וע"י זה זוכה לשכר עצום, ולא להפך ח"ו. לכן נבקש מכל העולים על ציונו הקדוש בימי ראש השנה, מכל גווי הקשת -

אנא! שמרו על קדושת הקיבוץ,

והשאירו את נשותיכם החשובות בארץ ישראל (או באמריקה וכו') -
[ואף הוסיף הגה"ח רבי שמעון שפירא זצ"ל, שגם אם יש מי שדרכו כרטיס טיסה עבור אשתו או בנותיו - עדיף שיוותר על הכרטיס, ובוודאי שרביה"ק לא יישאר חייב ל].

ואי"ה, בקרוב יפורסם גם מכתב מחשובי אנ"ש הקורא לחזק את ידיהם ולקנות כרטיסי טיסה דווקא ממשרדי הנסיעות אשר משתדלים בעניין זה ומוכרים כרטיסי טיסה לקיבוץ לגברים בלבד. (שמות המשרדים יפורסמו בהמשך).

ונעתיר בתפילה יחדיו לשוכן במרומים, שיזכנו גם השנה לקיים את צוואת רביה"ק ולבוא על ציונו בימי ראש השנה בקדושה ובטהרה, בשלום ובבטחה, לקבל את כל התיקונים, לנסוע לשלום ולחזור לשלום איש איש לביתו.

הנהלת הארגון

'ברסלב' - לא בר קיבלנו מרבנותינו!

מכירים מודים כולם פה אחד שעצותיו חצובות ממקור עליון ומקרבים את כל אדם להקב"ה ומורים לו דרך ישרה לעבודתו ית'.

אך אליבא דאמת השאלה היא הפוכה לגמרי! השאלה האמיתית היא למה רוב רובו של כלל ישראל עדיין לא התקרב אליו, ויש גם רבים המזלזלים בו. והדבר באמת קשה, מילא אם היה אחד שהיה אומר שרביה"ק לא היה צדיק כשר בתכלית, מובן למה שיהיה בעיה ללמוד בספרים אלו, אבל כשכולם מודים שרביה"ק היה צדיק אמת, למה שיהיה בעיה ללמוד בספריו? מה ההיגיון שיאמרו לבחור, שצריך ורצוי ביותר ללמוד ספרי מוסר, לכן תלמד בכל הספרי מוסר, הכול אמרנו, חוץ מספר אחד שבו, לא!, את הספר הזה אל תפתח! על אף שלכו"ע זה מקרב ביותר לעבודת ה', ומעורר את כל אחד בהתעוררות עצום, כך גם נותן עצות והדרכות אמיתיות לכל אחד להתמודד בזה בעולם, מה ההיגיון בזה?

התשובה שהעולם עונה הוא שכנראה יש בזה איזה בעיה, ומה הבעיה? פה מסתבכים, אולי 'מצווה גדולה להיות בשמחה'? אולי שאסור בכלל לעשות התבודדות, אולי הנסיעה לאומן, וכדו' אך בינתיים עוד לא נמצא משהו בדבריו שאפשר להיות בעיה... וכפי שאמרנו הקושיא חזקה והסבר מניח את הדעת אינו, תחליט, אם הוא צדיק והוא גילה כאלו דרכים ספרים ועצות שיכולים לעזור לכל אחד מישראל, למה להימנע מלקחת את אותם סמי מרפא?

אבל התשובה הפשוטה והאמיתית היא שזה גזירה! כמו שבשנים הקודמות נגזר על הזוהר הק' שיהיה גנוז מעיני הבריות, כך גם על דרכו של רביה"ק שורה העלמה יתירה. וזה סוד שאמנם הולך ומתגלה יותר ויותר בשנים האחרונות, אבל עדיין נשאר בגדר סוד, ולכן לא השגינו על זה, וכידוע שבשנים הקודמות היו חסידי ברסלב כ"כ מבוזים בעיני הבריות שכינו אותם 'משוגעים'. זה סוד שאף שהוא גלוי בעולם בעולם הוא נשאר סוד, ולכן הרבה לא זוכים לדעת ולהכיר מקורב את האוצר הגנוז הזה.

מה שנשאר לנו לברר, מה באמת עם 'אחרי רבים להטות' כשרואים שרוב גדולי ישראל רוב רובו של כלל ישראל אינם צועדים בדרך זו, כך גם האם אנו יותר חכמים מרבנותינו שלא ידעו מכל זה, ולא ראו לעצמם חובה לקיים עצות אלו? אך אין הנניר מספיק ובעז"ה בהזדמנות הבאה.

מעובד משיעוריו ע"י אחד מהשומעים.

זכינו ב"ה בדורות האחרונים, שדרכו הסלולה של רביה"ק מתפשטת בקרב כלל ישראל במידים שלא היו מעולם, ובקרב אלפי בני התורה מכה תורתו ועצותיו שורשים לעורר ולהחיות ליבם לעבודתו ית', וכל הטועם מצוף דבשו אומר ברקאי, האח! ראיתי אור. אך לעומתם שואלים ותמהים רבים, מה ראיתם ללכת בדרך חדשה שלא שערום אבותינו? לא ראינו ולא קיבלנו מרבנותינו כך, ובכלל רוב גדולי ישראל אינם אוחזים בדרך זה, ובכלל התורה הכלל הוא 'אחרי רבים להטות' ועוד כהנה וכהנה.

לשם הבנת הדברים נתחיל מהכיוון ההפוך, לו יצויר שגדולי ישראל היו אומרים שרביה"ק הוא לא ירא"ש ח", אינו מדקדק במצוות או אינו ת"ח ואינו צועד בדרך התורה רח"ל, היינו מחויבים לשמוע את בקולם ולא היו עוזרים כל מיני הרגשות. כמו שידוע על כמה כאלו שסחפו ורוממו את המתקרבים אליהם למדרגות נעלות ביותר, דוגמת 'שבתי צבי' שר"י, שכידוע בזמנו שררה התעוררות לתשובה חזקה ביותר, אנשים עזבו את כל עסקיהם וישבו בתעניות וסגיפום ולמדו תורה מבוקר ועד ליל. אך גדולי ישראל בדקו אחריו וראו שאינו מדקדק במצוות והוא עובר על עברות מפורשות, פסקו שהוא משיח שקר וצריך להתרחק מקרבתו, הפסק היה יבש, ברגע שהוא אינו צועד בדרך המסורה ומשנה מתורת משה, לא משנה מי שזה רק יהיה, דרכו מעוותת, והוא עצמו אינו יכול להיות ולהיקרא בשם 'צדיק'.

הדרך היחידה לבדוק אחד אם דרכו אמיתית או לא, היא לבדוק אם הוא מקיים את השו"ע והתורה הק' שניתנה מסני, ואם הוא מקרב את שומעי דברו לקיום התורה יותר או לא ח"ו.

התחלנו אמנם בדוגמא קיצונית רק כדי לחדד את העניין, כאן אצל רביה"ק כל גדולי ישראל רבותינו אומרים שהוא היה תלמיד חכם מופלג ביותר, עובד ה' והולך בדרך הישרה המקובלת מסני, מדקדק בכל התרי"ג מצוות, וכל דבריו לחיזוק קיום התורה הק', ועל זה אין וויכוח וכולם כולל המתנגדים לשיטתו מודים בכך.

כך גם כל אלו שמכירים את ספריו ודרכו, גם מודים שספריו מרפא לנפש ומתוק לעיניים, ומקרבים את כל ההוהגה בהם להקב"ה בצורה שלא תיאמן. ישנם הרבה, שהם אפילו גדולים ביותר בתורה, אבל הם פשוט לא מכירים אותו, הם לא פתחו מעולם את ספריו, ולא נכנסו ללבן את משנתו. אבל אלו שכן

אך לעומתם
שואלים ותמהים
רבים, מה ראיתם
ללכת בדרך
חדשה שלא
שערום אבותינו?

MILANO

צר. מנצח. מילאנו

גליק

מילאנו. שילוב מנצח של סטייל ועיצוב
עם טכניקת גימור חדשנית, קלילה ונעימה

קל-משקל
לנוחות מקסימלית

חתימת UV יוקרתית
ללא ביטנה

רצועות כותנה נושמת
עמידה למים

בית לכוּבְּעֵי אִיכּוּת

להשיג ב-

מילאנו קלאסי:

Classic

מילאנו פלטיניום:

Platinum

ארבע אברכים חוזרים אל אותן רגעי חוד, ומספרים את רגשות ליבם הנעלות בקיבוץ חק' בראש השנה תשפ"ה. התהיות הבלבולים והמניעות, השעה המרגשת והממיסה כל לב בעת שנפגשים בקודש הקדשים, אליו נכספים כל נשמות ישראל, בית היוצר לתשובה כנה הבוקעת מלב-הציון חק', ההתעלות, ההתרוממות, החיבור, האהבת חברים יחדיו בעבודת ה' בקיבוץ בני הישיבות באומן מתחם 'בני הישיבות-נכספה', הדרא דלא אפשר למפרט בשפותה.

נכספה וגם כלתה נפשי.

חזיכי הישיבות פינת אומן.....

פעמי ראש השנה נשמעים בפתח, ועיני כל נשואות לראש השנה הקרב ובא, בו נזכה כולנו להתקבץ כאיש אחד יחד בעיר ועוז לנו אומן יצ"ו, לאור קריאת רבינו "איש בל יעדר". בצל ההכנות הקדחתניות ניצבת ועומדת לפנינו התמונה המרהיבה של ראש השנה דאשתקד, כאשר בין כל הגוונים הסרים למשמעתו של רבנו הקדוש, קמה וגם ניצבה פינת יקרות, כרם חמד, מתחם בני הישיבות "נכספה", בה נקבצו ובאו מעל מאה אברכים ובחורים בני הישיבות, אשר נענו לקול הכרוז המהדהד זה יותר ממאתיים שנה, ובאו להתקבץ עמו יחד ברננה.

קשה עד מאוד לתאר עלי גיליון את מה שהיה שם, אך כדי לחוש ולו כטיפה מן הים, הושבנו יחדיו לריאיון ארבעה אברכים חשובים מארבע קצות ארץ הקודש, בבחינת 'שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו ובאו לך', שזכו להסתופף בצל הקיבוץ הקדוש וחלקם כאלה שזכו להיענות לקול הקריאה בפעם הראשונה בחייהם בראש השנה האחרון במתחם. הלא הם האברכים החשובים והיקרים: הרה"ג רבי יחזקאל קרשינסקי הי"ו המתגורר בשכונת גרין פארק שבמודיעין עלית, הרה"ג רבי שמחה זיסל טירולר הי"ו משכונת נווה יעקב הירושלמית, הרה"ג רבי יחזקאל לסמן הי"ו מהעיר חיפה, והרה"ג רבי חיים מרצבך הי"ו מקרית ספר.

ממניעות לנעימות

לפני שנרחיב על חשיבות המתחם וחווית ההייה בו, רצינו לשמוע מה זה מבחינתכם הראש השנה של הרבי? ומה איפה היה הגורם והמשיכה הראשונית שלכם לבוא ולהשתטח על ציונו הקדוש בראש השנה, הרי מטבע הדברים לא גדלתם בבית ברסלבאי, ולא דושרש בכך מענקות נודל יקרת הראש השנה שלו?

ר' יחזקאל קרשינסקי: בבחורותי ב"ה זכיתי לראשונה להיחשף לספר ליקוטי מוהר"ן. הלכתי להתייעץ עם אחד מהרבנים בדבר הלימוד בספר זה, הרב אישר לי את הלימוד בספר תוך הדגשה ואזהרה כי הוא מאד סוחף, יצאתי מעודד טיפה, והתחלתי ללמוד בספרי רבנו. מובן כי בשלב זה הייתה חסרה לי עדיין ההדרכה בלימוד וקיום עצותיו של רבנו הקדוש, ועל הנסיעה לאומן מאן דכר שמידה... איך יעז בן תורה אמיתי הקשור בעבותות אהבה לשיבה בה הוא לומד, לעלות על דל שפתיו את המחשבה לעזוב את הישיבה בימי הרחמים והסליחות??? מה יאמרו הבריות הייתה שאלה קשה שלא נתנה מנוח, וע"כ נבצר ממני לנסוע לאומן.

תקופה קצרה לאחר מכן פרצה מגיפת הקורונה, במהלכה זכיתי להקים את ביתי עם משפחה שב"ה נהגה בי טובת עין בענין לימודי בספרי רבנו הקדוש והתקרבותי אליו, מה גם שהיה להם מקדמת דנא חתן ברסלב'ער ה"ה גיסי הגאון רבי מאיר שטיינמן שליט"א מרבני 'איגוד בני הישיבות-נכספה', שקרב אותי והכניסני יותר לענין רבנו ז"ל.

אחותי לא ארפנו

אכן תקופת התקרבותי שלאחר הנישואין הותירה בי רושם עז ורצון אמיתי לקיים בפשיטות את כל עצותיו של רבנו הקדוש, ובפרט את 'עצת העצות' לבוא להשתטח על ציונו הקדוש בערב ראש השנה, ולהשתתף בקיבוץ הק' בר"ה,

שהיא אחת משלשה הלכות הפסוקת לנו. ורק בראש השנה שנת תשפ"ד זכיתי ונסעתי לאומן פעם ראשונה בחיי, יחד עם כלליות אנ"ש הסרים למשמעתו, אחר שבע שני השובע של התקרבותי. איך אוכל לתאר את מה שהרגשתי, איך אוכל לספר את מה שחשתי, בעת שרגלי דרכו על מפתן הציון הקדוש כל געגועי רצונותי וקשיי התפרקו מלבי לחלל, איזה תחושה איזה נועם... אך בד בבד עם הרגש החזק שהיה מנת חלקי נוצר בי קושי לראות את כל הגוונים מכל קצוות תבל. כלל ישראל במלוא מובן המילה, כמו שהטיב גיסי שליט"א לבטא בצחות לשונו, אצל הרופא הגדול שבבית החולים קיימים כל סוגי החולים ללא הבדל הגזע, אך כל אחד מעדיף להיות במחלקת יולדות... מחזה זה בלבד אותי במקצת מכיוון שלא הכרתי את האוירה ומעולם לא חוויתי אותה מקרוב, מהר מאוד התאוששתי מתחושות אלו והחלטתי, פה אשב כי איוויתיה! אחר שבעה שנים של צמאון זכיתי לגלות עולם חדש. אפשר לומר בפה מלא כי אינו דומה כלל חלק ההתקרבות שלי לפני נסיעתי לאומן לחלק התקרבותי שאחר הנסיעה.

ר' שמחה זיסל טירולר: בחלקי נפלה הזכות להיות באומן לראשונה בימי נעורי, עוד בטרם הקמתי בית נאמן בישראל. היה זה בשבת חנוכה לפני כשנים עשר שנים, ובעיני ראיתי את מה שרבנו אמר על עצמו שהוא השזכן הגדול, כי באותה שנה באתי בברית האירוסין, והקמתי את ביתי בישראל. עובדה זו נתנה לי גושפנקא להתקרב יותר לצדיק האמת ולחקור אחר עצותיו ע"י עסק ולימוד ספריו הקדושים.

אך כמו כל מקורב אחת המשוכות שהיה עלי לעבור הוא ענין הראש השנה שלו, שבאותה עת היה נשמע לי כמופקע מן הדעת ולא ראיתי מציאות ריאליית שבה אוכל להגיע ולהתקבץ על הציון הקדוש. בחמלת ה' עלי ועם התקרב

כאשר בין כל
הגוונים הסרים
למשמעתו של
רבנו הקדוש,
קמה וגם ניצבה
פינת יקרות, כרם
חמד, מתחם בני
הישיבות "נכספה",

זו נסיעה קלה עבורי עד כדי כך כי מחמת קושי וטלטול הדרכים גמלה בלבי החלטה כי יותר לא אסע שוב למסע הרפתקאות זה בדרכים שלא נגמרים. מובן כי מחשבות אלו אחזו בי רק בהיותי בדרכך, אך בבואי אל הקודש פנימה ציון רבנו הקדוש והנורא, התגמדו מחשבות אלו ונעלמו כלא היו, מול ההרגשה המרוממת שהרגשתי, וכל מאמץ שעשיתי כדי לשלוט ברגשותי ולא לתת להם להתפרץ החוצה עלו בתוהו, ומעיני החלו לזלוג דמעות שעה ארוכה מאין הפוגה. באותם רגעי הוד הרגשתי איך רבנו לוקח את נשמתו ומחזירה אותה לתוכי כבריה חדשה ממש, חוויה מטלטלת שרבות בשנים לא הרגשתי.

בהני חבורתא

רבי שמחה זיסל שירולד

ובעיני ראיתי את
מה שרבנו אמר על
עצמו שהוא השדכן
הגדול, כי באותה
שנה באתי בברית
האירוסין, והקמתי
את בתי בישראל.

ראש השנה האחרון הרביתי בתפילה מתוך רצון עז לקיים בגופי פשוטו כמשמעו, את בקשתו של רבנו למי שסר למשמעתו להיות אצלו על ראש השנה. אך בכל פעם שחשבתי לדבר על זה בבית נאלם לשוני דומיה, המשכתי להרבות בתפילה 'מתי יבוא זה לידי ואקיימנו', והנה אינה ה' לידי ופגשתי את אחד מאנשי שלומנו המסתופף בצילו של רבנו, והוא שיעץ לי להתגבר על מניעות המוח ולדבר על לבם של בני ביתי, אולי התוצאה תהייה שונה מאשר עולה במחשבותי. בלב כבד ובחשש רב עשיתי כעצות, וראו איזה פלא הלא יאומן קרא וקיבלתי את הסכמת בני ביתי, הרגשתי הקלה גדולה, וכאילו נגולה אבן כבדה מלבי. לא התמהמהתי לרגע, ומיד נרשמתי לנסיעה הקרובה שהייתה בניגוד לדרך הטבע תוך שבירת מניעות עצומות. כך מצאתי עצמי אחר כל העיכובים בציון הקדוש ערב ראש השנה דאשתקד.

נבריה חדשה

ר' יחזקאל לסמן: מאז ומתמיד עוסק אני בתחום שמאוד נמשכתי אליו והוא הכרת נפש האדם. תחילה חשבתי שדרכי הפעולה המקובלים כהיום להגיע אל נבכי הנפש, ולדלות משם את הדרך לשלווה ורגיעה גשמית ורוחנית כאחד, לא מופיעים בתורה הק' והם לקוחים מחוכמות אומות העולם. זיכני השם ית' והתקרבותי לאורו הגדול של רבנו הקדוש, ותוך כדי הלימוד והחיפוש אחר צדיק האמת שבדור, נפרשה בפני יריעה חדשה, והתחלתי לגלות כי כל דרכי ריפוי הנפש הינם לקוחים מדברי מרפא הנפשות הגדול ביותר רבנו הקדוש, שנשלח משמים עבורנו דור יתום וחלש. התעמקתי בדברי רבנו ונוכחתי לראות כיצד כל פעולה ולו הקטנה ביותר משפיעה ומקדמת את האדם אל הדבר הנכון והאמיתי, אל התכלית שלשמה בא לעולם הזה. הרגשה ותובנה זו לא הייתה רק כתאוריה אלא כמסע אישי פנימי שעברתי עם עצמי בשנה האחרונה.

היות והיה זה תקופה לא קלה עבורי, התחזקתי מאוד בדברי רבנו, והם אלו שהיו בשבילי לטל של תחיה ונתנו לי את הכוח לעמוד באתגרים שזימנה לי ההשגחה העליונה. אחרי שראיתי את כוחו הגדול של רבנו הקדוש, החלטתי להיות נמנה על דבר מצוה, ולנסוע יחד עם אנשי שלומנו לעיר הגעגועים אומן. לא הייתה

ר' חיים מרצבך: תחילת דרכי

במשנת ברסלב היה בתקופה בו החיליתי ללמוד ב"שיב"ג, והשלח שבזכותו התקרבותי היה דווקא השכן שגר בסמיכות ליישיבה בו למדתי, ברוב טובו קנה עבורי את הספרים הנפלאים השתפכות הנפש ומשיבת נפש, ולאחר עיון מעמיק בהם גיליתי את תורת רבנו ז"ל. מובן כי בתחילה לא התאפשר לי כלל לנסוע על ראש השנה לציונו הקדוש, אך ככל שחלפו הימים, ובד בבד עם הבנה מעמיקה כי זה רצון קדשו של רבנו הקדוש עד כדי כך שהזהיר לעשות כרוז על זה, הפנמתי את החשיבות שבדבר, והתעוררה בי תשוקה עזה לבוא ולהשתתף עם כלל אנ"ש בקיבוץ הקדוש אשר בעיר אומן, כדי להוציא מחשבות אלו מן הכוח אל הפועל, החלטנו יחד כמה מבני החבורה כי אם לא ניסע השנה לא בטוח שתגיע לנו הזדמנות נוספת, ובפרט שעדיין לא באנו בברית האירוסין, לכן נדברנו יחד איש אל רעהו להתחזק ולפעול כדי להגשים את משאת נפשנו בנסיעה לציונו הקדוש. החוט המשולש לא במהרה ינתק ובחבורה זו היינו שלשה חברים אני ושני חברי מיישיבות תפוח ופוניביץ', וכדי "לא לבא אל הצדיק בידיים ריקניות" התחזקתי ביותר בלימוד ספרי רבנו. גם קבענו בחבורה לומר כל יום את תפילה ע"ו מהספר הקדוש ליקוטי תפילות, כיוון שאמירת התפילה המפורסמת שנכתבה בדמעות רבות ע"י גאון עוזינו מוהרנ"ת זצ"ל, המדברת מענין שבירת המניעות והזכות לבוא על הציון בראש השנה, וודאי תעזור לנו מאוד לשבור את כל מה שמפריע בדרכנו ולסלול לנו את הדרך בואכה אומן.

על לוח לבו את המתקבלים אליו. עתה מוכן ביותר מה שסיפר רבנו על השני למלכות שהלך לחפש אחר אבירת בת המלך "איך מצאה לא אמר אבל בסוף מצאה" כלומר כל אחד בדרכו שלו מוצא בסוף. איך מוצאים אי אפשר לספר באופן כללי כי לכל אחד יש את הסיפור הפרטי משלו.

כפי שספרתם חייכם אשתקד יחד במתחם "נכספה" שהוקם סמוך ונראה לציון רבנו עבור בני הישיבות שהתקבצו ובאו על הקיבוץ הקדוש, רצינו לברר מה הוסיפה לכם השנה במתחם להתרוממות הרוח בראש השנה של רבנו?

ר' שמחה זיסל טירולר: איני יודע ולא חשתי את טעמו של הסתופפות בעיר אומן על ימי ר"ה הק' בלי לשהות במתחם נכספה, כך שקשה לי לתאר מה מוסיף לנו מתחם חשוב זה. אך שומע אני רבות מאנשים שונים שעברו תהליך התקרבות דומה לשלי על ההרפתקאות שעברו בהיותם בפעם הראשונה, הקושי לנסות להשתלב ולמצוא את עצמם בתוך כל המוני הבאים, קלחת של גוויי וזרמי היהדות הנוהרים לשם, כשהם מנסים למצוא לעצמם פינה שקטה ורגועה ולא תמיד הצליחו. הבנתי היטב איזה תהליך קשה וכואב חסכתי לעצמי בזכות הקמת המתחם, והכל הודות לארגון היקר והנפלא "נכספה". תארו לעצמכם להגיע למתחם שבו הכול מוכן ומסודר, מתחם שעסקני ופעילי נכספה חשבו על כל פרט קטן כגדול, למען יוכלו מקורבים טריים שזה עתה החלו את דרכם בשבילי אור האורת של האמת, יחד עם אנשים שנולדו וחונכו באותו בית גידול, להתחזק ולהתקבץ יחד ולקיים רצונו של צדיק. אין בכך כל ספק שמתחם כזה שנותן מענה לכל צרכיהם של יוצאי ירך בני הישיבות, מקל מאוד בזמני השהות באומן, הידיעה כי בקרבתך נמצאים אנשים כלבבך המתחזקים יחד בשיחת חברים נותנת לנו את היכולת לעמוד בכל הקשיים הנקראים בדרכו של מקורב.

אפשר לומר בפה מלא כי המתחם נתן לי תחושה כאילו נמצא אני בסביבה הטבעית בה גדלתי!!

ר' יחזקאל קרשינסקי: בניגוד לחברי היקר אני בעצמי חוויתי את קשיו של מקורב שבא לאומן ואינו מוצא את עצמו, כאמור זכיתי להיות כבר באומן שנה לפני שנפתח המתחם, ואכן כפי שסיפר חברי היקר, היה לי מאד קשה להשתלב בין כל סוגי האנשים שהגיעו, היות ולא הכרתי עדין אף אחד מחסידי ברסלב או אי מי מן הבאים לאומן. ולמרות שגיסי שליט"א כבר נמנה על הבאים לאומן מקדמת דנא, ולשבחו יאמר

נוסף לזה פתחנו קו פנימי בשם "רק תחזיקו עצמכם יחד", כדי לחזק האחד את חברו ללכת בדרכי הצדיק, נקל לשער כי ההודעות שנשמעו בקו חזיקו וקשרו אותנו בעבותות אהבה אל הצדיק האמת וקיום עצותיו. מצוה גוררת מצוה וחזיקים אלו גרמו לנו לקבל ע"ע כי אם יזכה אותנו ה' יתברך לנסוע השנה נקפיד מאוד על קדושה ושמירת העיניים בדרכים, וכדי לעמוד בקבלה זו הבאנו עימנו לדרך ערימה של ספרי לימוד. דרך אגב הרווחנו רווח נוסף, שלא נאבד את אוירת האלול המושרשת בנו מהשנים בהם שהינו בישיבה בימים קדושים אלו, כך זכינו להכנה נכונה, כי עיקר עיסוקנו בדרכים היה בלימוד הספרים העוסקים בקדושת הציון שהכנו לדרך מבעוד מועד.

כך הגענו לאומן מלאים וגדושים בגודל קדושת המקום, ובגודל הזכייה למי שבא לכאן. מתוך הספרים שלמדנו ידענו כי לפני שנגשים אל מול ארון הקודש באימה, צריכים לטהר את עצמנו בסילודין, לדאוגינו התברר כי כל המקוואות באומן כבר סגורים, היות ובאנו סמוך ונראה לשעה בה מתחיל הסגר שנגזר על כל אזרחי אוקרינה בעקבות המלחמה שניטשת בינה לבין רוסיה השכנה. החלטנו שלא לוותר ולחפש איך בכל זאת ניתן להגיע למקום טהור.

יגעת ומצאת תאמין וברוך השם גונבה לאזננו השמועה כי ישנו נהר שזורם תחת הבנין של 'פינטו', בשמחה וגיל רצנו לשם כדי להספיק ולטבול לפני בוא הסגר. אחר טהרת הגוף נגשנו ישר לציון הקדוש מקום טהרת הלב כפי שרבנו העיד על עצמו ש"הוא נהר המטהר מכל הכתמים", הזדרזנו בנתינת פרוטה לצדקה ע"ש הצדיק, ומיד התחלנו באמירת העשרה מזמורי תהילים, סכר הלב נפתח ומי יוכל לשער את גדל ההתעוררות שהיתה שם, שפכנו שם נהרות של דמעות, ממש כמו תינוק על הימים שעברו בחושך להחזירם אל הקדושה. את יראת הרוממות, והכרזת ההכתרה כי ה' הוא המלך ומלכותו בכל משלה, הרגשנו שם בכל נפשנו ומאודנו, ממש בבחינת כל עצמותי תאמרנה. ממש רחש לבבנו דבר טוב, שהרגשנו שהגענו למקום הנכון ואמיתי שלו חזיקנו כה רבות.

יושב אני נפעם ופעור פה, ממש מדהים לשמוע איך היה לכל אחד מכם את הדרך שלו, ואיך רבינו הקדוש מתמסר לעסוק בקירוב ותיקון נשמות ישראל, וכאשר ישא האומן את חיונו נושא רבנו

רבי יחזקאל לסמן

**באותם רגעי הוד
הרגשתי איך רבנו
לוקח את נשמותי
ומחזירה אותה
לתוכי כבריה
חדשה ממש,
חוויה מטלטלת
שרבות בשנים לא
הרגשתי.**

שניסה לעזור לי להשתלב ככל יכולתו, אך מובן מאליי שיכולתו וכוחו של יחיד היא כטיפה מן הים מול כוחו של ציבור. על כן שאבתי את חיותי באותו שנה מהשהיה בציון בה בליתי ברוב שעות היממה, יציאתי מהציון היה רק כדי לחזק את גופי במאכל ומשתה שאוכל להמשיך ולהתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו בציון הק'.

בשנה החולפת נודע לי מפי פעילי "נכספה" כי בכוונתם לכנס את כל בני הישיבות במתחם אחד, שמחתי מאוד וחזקתי אותם, עד כי הרעיון קרם עור וגידים והפך למציאות. מה גם שפעילי הארגון עשו כמיטב יכולתם להוציא דבר נאה ומתוקן, ולסבסד את עלות השהיה במתחם כדי להקל על ההוצאות המרובות בלאו הכי הכרוכות בנסיעה.

המתחם נתן לי מענה מדויק למה שהיה חסר לי בשנה שלפניה, בימים שלפני ראש השנה הייתה לי הכנה מיוחדת ונכונה לימי הדין הקרבים ובאים. ובימי ראש השנה אכלנו את סעודות החג ביחד ובדיבוק חברים, שיעורי התורה שנשמעו מפי המשפעים שחלקם הניכר היו מקורבים בעצמם ועברו בגופם את כל תהליך ההתקרבות שאנו עוברים כעת, הריף עלינו טל של תחיה כמים קרים על נפש עייפה, ושתינו בצמא את דבריהם, הראש השנה האחרון עבר עלי מתוך התעלות והתרוממות הרוח בזכות מתחם "נכספה".

ר' חיים מרצבך: כבר ספרתי על קשיי הנסיעה ועל השעה המאוחרת בא הגעתי לאומן, מה אומר ומה אדבר תארו לעצמכם אנו מגיעים לאומן ללא כל קרוב ומכר אך בידיעה שישנו מתחם חדש שבו שוהים אנשים כלבבנו. מאחר וזו לנו פעם הראשונה שזכינו להגיע לא היה לנו שמץ של מושג היכן כתובתו של המתחם, לאחר ברור קצר עמדנו בפתחו של המתחם, והקבלת פנים לה זכינו שידידנו האברך החשוב הר"ר שמעון שפירא הי"ו שנתן לי ישר תחושה של חיבור ושייכות, רושם ראשוני זה ליוה אותי לכל ימי הראש השנה, בפרט שמיד אחר המפגש הראשון עם בני הישיבות במתחם נגשנו ישר לשיחת חברים עם רבי יחזקאל סטאריק הי"ו בענייני רבנו ז"ל, וכשהצטרפתי לשיח הרגשתי מיד את האוירה הנפלאה והתוכן הרוחני שקיבוץ זה נותן למשתתפיו.

ר' חיים מוסיף ומספר על התדהמה שאחזה בו

רבי חיים מרצבך

**סבר הלב נפתח ומי
יוכל לשער את גדל
ההתעוררות שהיתה
שם, שפכנו שם נהרות
של דמעות, ממש כמו
תינוק על הימים שעברו
בחושך להחזירם אל
הקדושה.**

כשראה את הנעשה במתחם, עד אז לא ידעתי שאפשר לשלב בין שמחה לחרדת יום הדין, כפי שרבינו ז"ל אמר כי "ב'שמך י'גילו כל היום ר"ת בכיה וכמו שנאמר וגילו ברעדה". מעולם לא הבנתי איך מחברים שמחה לבכיה רננה לרעדה, במבט ראשני זה היה נראה לי תרתי דסתר, אך בראש השנה הזה קבלתי מענה מדויק. הדיבוק חברים, התפילה עם הנוסח המוכר, וההתעלות הרוחנית שלא ידעתי על קיומה בתבל, גרמו לי להבין היטב את הקשר בין שמחה לרעדה ובין גילה לבכיה.

הרב לסמן: הדבר המשמעותי שהפליא אותי מאוד בעת שהויתי במתחם הוא, שבכל זמן היה עם מי להתייעץ ואת מי לשאול על המעשה אשר נעשה ועל הדרך בה נלך לאורו ורצונו של רביה"ק. חשוב לי מאוד להדגיש כי מקורב שבה בעקבות הלימוד בספרי רבנו, הוא בבחינת תורת רבנו שבכתב שזה נפלא ויקר מאוד. אך לא תמיד ידע הלומד איך לישם את עצותיו של רבינו הבאים בכתובים, ואיך להוציא את דיבורי רבנו מן הכוח אל הפועל לעובדא ולמעשה, צריך לצאת בעקבי הצאן ולראות איך המקורבים משכבר הימים מקיימים את עצותיו בפועל, בבחינת תורת רבנו שבעל פה, ממש כעין מה שכתוב 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו'. דיבוק חברים זה עזר לי מאוד כמקורב חדש לישם בפועל את מה שלמדתי משך השנים, מה גם שמשך כל ימי החג הייתה הרגשה שהגענו למתחם שבו יש אבא ואמא שדואגים לכל אחד באופן אישי.

צידה לדרך

נפלא ביותר הדיבורים החמים של כל אחד מכם מחזקים אותנו מאוד להמשיך בעשיה הפוריה של הארגון, לפני פרידה וכצידה לדרך מה תכלו לתת מחניסיון שלכם למקורבים אשר הנסיעה בשנה זו תהיה הפעם הראשונה שלהם?

ר' יחזקאל לסמן: מאוד קשה לבאר לספר ולתאר למי שעדיין לא זכה להיות שם, כדי להבין את מה שקורה שם ואיך שרבינו לוקח את כל נשמות ישראל שבאו להשתתף בגופם, מסהר ומזכך אותם כצרוף הסיגים מן הכסף, צריך לקיים את העצה כפשוטו, ולבא על ציונו הקדוש בימי ראש השנה. יתכן כי בדרך יהיו קשיים, אך אחרי שזוכים להגיע מבינים כי הכול היה שווה, את ההרגשה שחשים שם אי אפשר לתאר במילים עלי גליון.

מכל עיכוב קטן כגדול שקורה בדרך, להיות שלם בעת הקושי עם מה שעשינו, בנוסף הרבה הכנה בלימוד בתפילה והתבודדות לקראת הנסיעה, ובזה יתחזק החיבור והקשר לרבנו הקדוש.

ר' שמחה טירולר: נראה כאילו המסירות הצער והעוגמת נפש שחווים בדרכים היא מיותרת, בשביל מה אנו צריכים את זה? האם זה נותן לנו משהו? אך המתבונן יראה כי בכוחו של הצער ומסירות הנפש לגרום חיבור וקשר עמוק יותר בעבודת אהבה לרבנו. אם לא היה לנו את החלק של הצער והייסורים שבדרכים היה חסר לנו את הגורם שיתפוס אותנו ויחזקנו ברבנו.

לקראת סיום בקשנו מהנוכחים שיספרו לנו מה שינה ויחדש להם הראש השנה האחרון שבו זכו להשתתף?

ענו כל משתתפי הריאיון יחדיו פה אחד: מה שזכינו לקבל באומן האחרון היא המתנה נפלאה של החיבור הנכון והאמיתי לעצת העצות של רבנו הקדוש, עצת ההתבודדות בינו לבין קונו ולהתחדש לקיימו דבר יום ביומו, העצה האיתנה ביותר של רבנו הקדוש. וכפי שהטיב להגדיר זאת בלשנו הזהב הרה"ח ר' יצחק ברייטר הי"ד מפולין "בריש התיכון שבעצותיו".

הוסיף ר' יחזקאל קרשינסקי שאחר הראש השנה הרגיש מחובר ומקושר יותר לרבנו. החרה והחזיק אחריו ר' חיים ואמר שאף הוא הרגיש שקיבל חיבור פנימי יותר, וכל התפילות שלו מעת שובו ארצה היו עם יותר אהבה וחיבור לה' יתברך.

הרב לסמן שיצא אף הוא מהראש השנה עם הרגשה נפלאה ביותר, אמר כי ראה שיש יותר פשיטות ותמימות בעבודת ה', עבודה בלי סברות ופלפולים של לב עיקש ופתלתל.

יצאנו מעורדים מהריאיון, תוך כדי ריקוד עז על הזכות שנפלה בחלקנו להיות בקיבוץ הק' בר"ח, שהרי מי שהיה אצלי על ראש השנה ראוי לו לשמוח כל השנה, ובתפילה שתתקיים בנו מאמר רבינו "רק החזיקו עצמכם ביחד, אז תהיו אנשים כשרים". בה יתן ה' ובה יוסף, כי נזכה גם בשנים הבאות עלנו לטובה להסתופף בצילו של רבנו הקדוש בימי הראש השנה שלו, אב"ר.

//

ר' חיים מרצבך: רבנו הקדוש אמר "כי אי אפשר לבא אל הצדיק בידיים ריקניות", זאת אומרת כי להגיע לאומן טעון בתורה מצוות ומעשים טובים זו הדרך ואין בלתי. מובן מאליי כי כגודל ההכנה כך גודל הידיעה לאן מגיעים ומדוע נוסעים ואזי יש כוח לסבול כל אתגר ומניעה בדרך, ואת כל התגובות מהסביבה. אם אתה יודע ומאמין בצדקת דרך בחברה שבו אתה נמצא, תראה שהסביבה תקבל אותך בהבנה!.

ר' שמחה טירולר: אם אנו נבוא לקיבוץ באמונה, שבכל פסיעה ופסיעה, מתקנים תיקונים נפלאים שאין לנו קרוצי חומר שום השגה והבנה בהם. בזה נוכל להתגבר על מניעות הגוף שבמקורם באים ממניעות המוח.

ר' יחזקאל קרשינסקי: רצוי לעשות לפני הנסיעה עבודת שטח, לבדוק מה ישפיע עלנו כל הנסיעה הזו. נקודה חשובה שצריך לציין כמי שכבר זכה להתקרב. הרבה פעמים מגיעים לציון לאחר טרחה גיעה וטלטול קשה שבדרך, ומצפים כי יאיר בנו אורו של רבנו, נבוא אל הציון ולא נעזב אותו מרוב מתיקות. אך בפועל לא בא האור הזה וההרגשה היא

רגילה ופשוטה, הרגשה של מוחין דקטנות. במקרה קיצון אף נרגיש כאילו אנו מיותרים פה, ובשביל מה טרחנו ויגענו כל כך קשה כדי להגיע. חובה עלנו לדעת כי אין הדבר כן כי כל אחד שמגיע מוסיף עוד בתים לרבנו, ובכוח הבתים האלו פועל הוא את אשר צריך לפעול עבורנו. וכדי להתמודד בצורה הנכונה ביותר עם מחשבות אלו רצוי שלא להתכונן להארה משמים כדי לקחת בחשבון כי זה לא תמיד מגיע. ובפעמים שמגיעה ההארה לשמוח ולקבל זאת כמתנת שמים נוספת, אבל לא כעיקר שאם אין לנו את זה אזי היה טרחנו לשווא ח"ו. צריך לבוא עם אמונה כי גם אם יעבור עלי מה, אני בא כי זהו תיקוננו המיוחד לפני יודע תעלומות.

הרב לסמן מוסיף, מניסיוני כדאי להפוך את כיוון החשיבה לטובה. כלומר אם החלטנו שהולכים על זה ונוסעים לרבנו, לא להתרגש

רבי יחזקאל קרשינסקי

**ועל הנסיעה לאומן
מאן דבר שמיה... איך
יעז בן תורה אמיתי
הקשור בעבודת
אהבה לשיבה בה
הוא לומד, לעלות
על דל שפתיו את
המחשבה לעזוב את
הישיבה בימי הרחמים
והסליחות???**

אוצר הגנוזות
שלא ראו אור,
מפי וכתב ידי
רבותינו וצוק"ל
ויבלחט"א.

מפירה ומפי ברתבם

"פשוט הדבר כי מי בדורנו יוכל ח"ו מלפקפק על ספרי מוהר"ן
זצ"ל ולא לחשוב אותם לספרים קדושים וטהורים "

מכתב ששלח מרן פוסק הדור הגרש"ז **אוייערברך** זצ"ל ובו
מבהיר את דעתו הנחרצת בעניין ספרי רביה"ק מברסלב,
אחר שבאילו הובן בידי אחד משומעי לקחו כי אין דעתו
נוחה מספרי מוהר"ן. ואלו דבריו
(העתקנו את לשנו הזהב מילה במילה):

**חשיפה
ראשונה:**

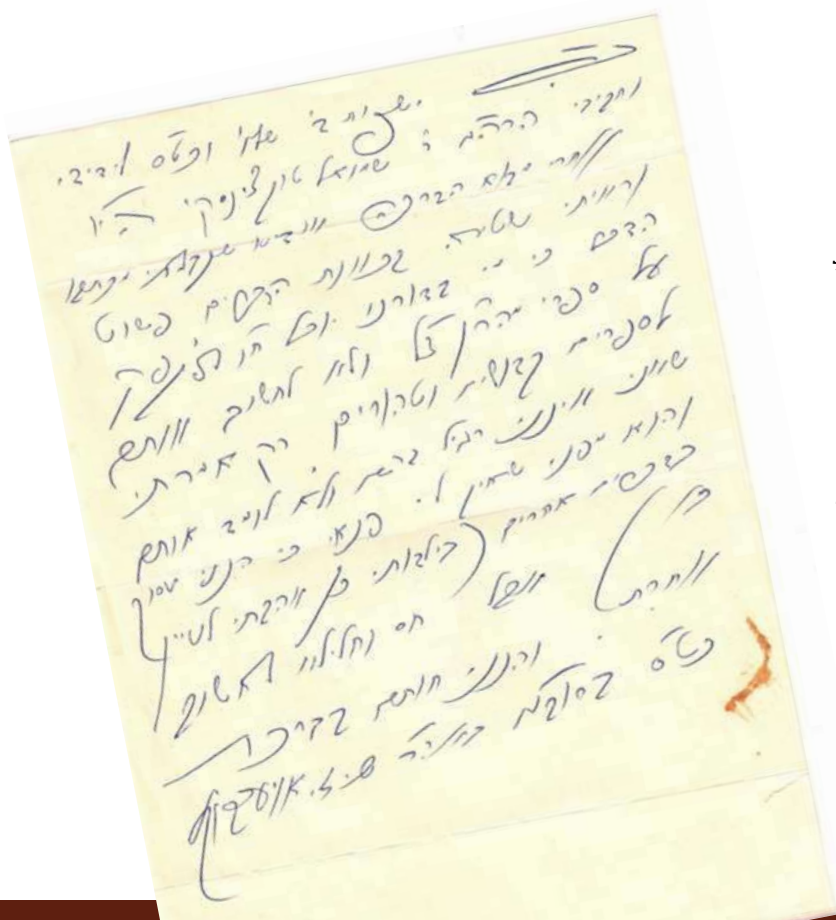

בס"ד
ישפות ב' שלום וכט"ס לידידי
וחביבי הרה"ג ר' שמואל טוקצ'נסקי
הי"ו.

אחרי דרך מבוא הברכה, אודיע
שקבלתי מכתבו, וראיתי שטעה
בכוונת הדברים. **פשוט הדבר כי
מי בדורנו יוכל ח"ו מלפקפק על
ספרי מוהר"ן זצ"ל ולא לחשוב
אותם לספרים קדושים וטהורים,**
רק אמרתי שאני אינני רגיל בהם,
ולא לומד אותם והוא מפני שאין לי
פנאי, כי הנני עסוק בדברים אחרים
(בילדותי כן אהבתי לעיין בו) אבל
ח"ו מלחשוב אחרת.
והנני חותם בברכת כט"ס ברוב
ברכות מעל, באהבה רבה.

באדיבות הר"ר משה כהן מבית המכירות
הפומבי 'עתיק יומין'

בכל דורש

דורשי ומבקשי ה' שמצאו מנוח
בצלו של רביה"ק זי"ע

הרב יאיר לבנה - בני ברק ימי בראשית

ימי ילדותי עברו עלי בעיר התורה בני ברק על גבול רמת גן, ובנעורי נבחנתי והתקבלתי כבחור מן המניין בישיבת איתרי, גדלתי כילד ובחור ליטאי סטנדרטי ההולך לאורם של ראשי הישיבות. על חסידות ברסלב שמעתי אולי ברחוב, אך לא ידעתי עליה מאומה מלבד הסנדרים שרוקדים ברחובות. גם שמעתי על הסיסמה המוכרת של רבי נחמן מברסלב "אין שום ייאוש בעולם כלל" שמעולם לא התעמקתי בה ולא הבנתי את משמעותה, ולא ייחסתי לה חשיבות יותר ממאות אלפי המנגינות שעוברות באוזן.

בזה הסתכם מבחינתי כל עולמה של חסידות ברסלב, בשלב זה של חיי, ומטבע הדברים לא חלמתי כי אי פעם אכיר את דרכה של חסידות ברסלב במהותה ובמשמעותה.

לאחר נישואי למדתי כאברך מן המניין בכולל חו"מ של הגאון רבי יהודה סילמן שליט"א לכאורה בסווה הנראה לעין כך הייתי צריך להמשיך את מסלול חיי בשוב ובנעימים, עד אשר הציץ וריחם עלי בעל הבירה...

מראשית השנה ועד אחרית

היה זה כשבועיים לפני ימי הדין בשלהי שנת תשס"ח, בא גיסי שיחי' בברית האירוסין שמחה זו נחוגה ברוב פאר בעיר כרמיאל, היות והיה זה בסופו של השבוע נשארתי לשבות שם בקהילה. במהלך השבת שמעתי מאחד מחברי שמשמש כר"מ

ביש"ק בכרמיאל, על אחד מבני הקהילה שזכה להתקרב לחסידות ברסלב וללמוד את ספריו הקדושים של ה'נחל נובע מ'קור ח'כמה ותלמידו זיע"א, ואף זכה לבוא ולהשתטח על הצינור אשר בעיר אומן. ומאז שחזר אינו גומר להודות ולהלל לה' על כך שזכה להשתתף בקיבוץ, באמרו כי רבנו הקדוש ציווה "למי שהיה אצלו על ראש השנה כי ראוי לו לשמוח כל השנה". ואף הדגיש כי כל השנה כולה נראית לו אחרת מאחר שזכה להשתתף בקיבוץ הקדוש של תחילת השנה. ולטענתו השטייגן שלו השתנה ללא החר, מאז שהתראה לפני רבינו בראשית השנה. המילים שיצאו מלב זך טהור ונקי, עשו בי רושם עז. מה גם כאשר לראשונה בחיי שמעתי על דבר הראש השנה של רבנו, מושג שלא ידעתי מה הוא בכלל, בליבי תהיתי היתכן כדבר הזה שאדם עושה פעולה מסוימת בתחילת השנה, שיכול להשאיר רושם עז ומתוק לכל השנה??? קבלתי חשק לנסות זאת כדי לחוות על בשרי האם אמת ונכון הדבר, והתחלתי לחשוב ברצינות האם כדאי לי להוציא את מחשבותי מן הכוח אל הפועל.

הלב כוסף למעיין

אחר השבת חזרתי לעיר מגורי בני ברק עם הרהורים רבים שלא נתנו לי מנוח, כך שביום ראשון מצאתי את עצמי שופך ליבי בפני החברותא שלומד איתי בכולל, על השמועות השונות שהיו זרות עבורי ולא היו מוכרות לי כלל. גם בביתי הייתי מאוד טרוד במחשבותי, וכשנשאלתי על כך הבעתי את רצוני העז להיות לכל הפחות פעם אחת בחיי בעיר אומן בימי ראש השנה. חזרתי על משאלה זו שוב ושוב, שהרי גם אני רוצה לזכות לדבר שישפיע עלי כל השנה. אכן אחרי

המתנה
הבי גדולה
שאפשר
לקבל אצל
רבינו בראש
השנה זה
להתקרב
לצדיק,

האחרון של השנה חיי עולם ועסקים בחיי שעה כביכול, לא נתתי לעובדות לבלבל אותי ושיקדנו בעסק התורה בה תמיד הורגלנו, צוללים בים החכמה עם ספרי ה"ש"ך" ה"קצות" וה"נתיבות".

עימי במחיצתי

יצוין כי מעת בואי אל עיר אומן לא הבנתי בכלל בשביל מה באתי מה יש שם בכלל, וגם אם נמצא שם דבר מה איך זה קשור אליי. ייסרתי את עצמי כי בגלל התלהבותו של המכר מכרמיאל, התפתיתי לנסוע, מה ראיתי לשטות זו???

בעקבות מחשבות אלו קבלתי על עצמי להשתדל ולקיים סדר יום שיגרתי ככל הניתן בתנאי הימים שלפני ראש השנה ואחריו בעיר אומן, בתקווה שאכן אוכל לעמוד במשימה הקשה אותה נטלתי על עצמי. כך גם גררתי את רגלי לתפילות בבית הכנסת ביום דין, בלי שום חשק וחיבור, ובתחושה שהלוואי וסיוט זה יעבור במהרה, ואוכל לסיים את ההרפתקה המוזרה אליה נקלעתי בטעות. המפנה הדרמטי חל אחר תקיעת השופר שקולו הברור והצלול ממס כל לב, היה זה באמצע תפילת הלחש של מוסף "וברית בו יפקידו להזכירם לחיים", כנראה זכיתי גם אני להיזכר לחיים, חיים של אמת, חיים של קדושה וטהרה, חיים של חילון עצמות, הרגשתי כי רופא הנפשות הגדול החליט שהגיע הזמן לטפל גם בי, לתת לנשמת מזור ותרופה. זכיתי לקבל הארה, וליבי נשבר בקרבי, החילותי לשפוך לבי כמים נוכח פני ה' ממש כתינוק שנולד זה עתה מחדש, לחוש את מה שעבר עלי מיום עמדי על דעתי עד עתה, ולשאול את עצמי את שאלתו של רב החובל "מה לך נרדם, קום קרא לה". אי אפשר לשבר את האוזן ולהסביר את מה שנעשה עימי באותם רגעי הוד נפלאים, פשוט נסחפתי בעוצמה וליבי החושש והמהסס, התחיל לבעור.

הרגשתי כי רבנו קושר אותי בשק שלו, ובר"ה אחה"צ עלעלתי לראשונה בחיי בין דפי הספר ניסיתי לחקור ולהבין את מה שחווייתי בעת תפילת המוספים, ומה הגורם שנגע בנבכי נפשי, אך היה זה נשגב מבינתי. שנים רבות אחר כך התברר לי הדבר, בשיחה ששמעתי מהגה"ח

פשוט נסחפתי בעוצמה וליבי החושש והמהסס, התחיל לבעור

התלבטויות רבות החלטתי לעבור ממחשבה למעשה וליישם בפועל את תשוקתי העזה לנסוע לעיר אומן ליום הדין. הודעתי לחברותא שלי כי נפל הפור וההחלטתי לנסוע על ראש השנה ויהי מה, מה רחב ליבי לשמוע כי הוא מביע עניין בנסיעה ושאל האם הוא רוצה להצטרף, היות והחברותא שלי הכיר זה מכבר קבוצת אנשים שנמנים על חסידי ברסלב, הוא פנה אליהם מיוזמתו כדי שיסעו ויסדירו לנו את כל העניינים הטכניים הדרושים לנסיעה, הם ששו על בקשתו כמוצא שלל רב, ועזרו לנו בכל ליבם, כדי שנוכל לנסוע ברוגע.

קצות החושן בערב ראש השנה???

'נכספה וגם כלתה נפשנו' לחצרות בית ה', אכן בלב הומה מהתרגשות יצאנו לראשנה בחיינו אל מסע ארוך ומפרך, אל עבר העיר אומן, מלאי תאיה וסקרנות כיצד ייראו התפילות בימים הנוראים, עם מתכונת שונה לחלוטין ממה שהיינו רגילים. מעולם לא עלתה בליבנו מחשבה להתפלל ולו אחת מהתפילות בימי דין שלא בישיבת תושיה אשר מתנוססת לתפארה במושב תפרח במגן נאה מכובד ומרשים המונה כאלף איש. לעומת התפילות שבעיר אומן שם סדר גודל של המניינים עומד על כשלושת אלפי איש יחד, חשבת כי תפילה ברוב עם שכזה בוודאי שביכולתו להשפיע על משתתפיו לכל השנה.

'חכם לב יקח מצוות', ובפרט ששותפי ללמוד בכולל נמצא כאן יחד איתי מוכן ומזומן ללימוד, לכן לא העברנו את הדרכים הארוכות לאומן להבל וריק, חזרנו יחד ב'שטייגען' ו'ברען' על חומר הלימודים שנלמד באותה עת בכולל, כך הגענו לאומן מלאים בכל טוב. טעמנו כי טוב סחרה, ולא רצינו לוותר על הרגל הלימוד, לכן קבענו ללמוד יחד גם בימי השהות בעיר אומן. כך מצאנו את עצמנו בליל זכור ברית יושבים על התורה והעבודה בצוותא חזא בחצר הציון עם שלחן ערוך גדול. למען האמת מוזר היה בעיני כאשר מסביבנו ראינו כי כל מי שבא לכאן עסוק באמירת תיקון הכללי, התבודדות, וידוי דברים, ובליבי היה קצת תרעומת האיך עוזבים בלילה

באותה תקופה נקלעתי לביהמ"ד הגדול במא"ש, שמחתי מאוד להיפגש עם חסידי ברסלב ההולכים לאורו של רבינו זה עידן עידנים, בבית מקדש מעט זה הראו לי את דברי מוהרנ"ת ב'ה' ברכות הפירות, על כך שלא כל הזמנים שווים ישנם עיתים בהם האור זורם ושופע, לעומת זמנים בהם האור חלוש ותקוע, לכן כלל גדול בעבודת ה' לבנות כלי בזמן בו מאיר האור כדי שישתמר לזמן שבו האור קלוש. בתחילה לא הבנתי מה זה בא ללמדני? אך אחר זמן מה התבהרו לי דברי אלוקים חיים אלו, כי מטבע הדברים כמקורב טרי התלהבתי מכל דבר חדש ששמעתי ולא ידעתי לעצור את עצמי למען לא אגיע לשבירת הכלים ח"ו, עבודת ה' שלי הייתה עדיין בבחינת רצוא, עם כיסופין ורצונות לשתות בצמא את כל דברי רבנו. לאחר מכן התחוור לי כי לא לעולם חוסן ישנם עליות וירידות, ובזמן העליה עלינו להתכונן לזמן הירידה, וכמו שרבינו ז"ל אומר כי העובד את בוראו צריך להיות בקי ברצוא דהיינו בעת העלייה ובקי בשוב דהיינו לעת הירידה, דברי קדשו של ר' נתן היו עבורי כטל של תחיה והכנה לבאות...

מה גורא המקום הזה

התחלתי אט אט להסתגל לשגרת חיי בדרכי החדשה, ומפה לאוזן עברה השמועה כי התקרבתי לרבינו הק' ונהייתי ברסלבר חסיד. שמעוה זו חרה היטב לאחד מבני משפחתי, והוא הוכיח אותי קשות כיצד מעז הינך לעזוב את דרכם של אבות ולהתהלך בדרך החסידים? הלא ידוע לך היטב כי אצלינו במשפחה התנגדו לדרכים פסולת אלו, חדש אסור מן התורה, אל תישוש, ועוד כהנה וכהנה משפטי מוסר רבים. היות ושאלות אלו הציקו לי בסתר ליבי הגם שראיתי בדרכי החדשה שינוי גדול מאוד בהתקרבותי לבוראי, עניתי לו שאכן איני יודע האם אמת ונכון הדבר אשר אני עושה, ויען האיש ויאמר הרי הלכה פסוקה לנו מדור דור כי ייפלא ממך דבר... וקמת ועלית... לך תתייעץ עם גדולי הדור ותדע את אשר לפניך, הורה לי אותו קרוב משפחה.

נכנסו דבריו אל ליבי, ומכיוון שהייתי מקורב אז לראש ישיבת תפרח הגאון הגדול רבי יעקב פרידמן שליט"א, חיכיתי להזדמנות הראשונה בה אוכל

ר' נתן ליברמנש שליט"א בו ביאר בטוב טעם ודעת כי המתנה הכי גדולה שאפשר לקבל אצל רבינו בראש השנה זה להתקרב לצדיק, וזה מה שהרגשתי רבנו החליט לתת לי באותה שנה את המתנה הכי גדולה שאפשר לקבל, מבלי להבין אז את איכותה ומשמעותה של אותה מתנה. זכורני כי באותו מוצאי ראש השנה עמדתי בציון ואמרתי לרבנו אם באמת תהיה שנה זו מיוחדת אחזור שוב לכאן.

חזרתי לארץ ישראל ברגשות מעורבים והתכוונתי להמשיך בשגרת חיי. למחרת קמתי מוקדם יותר מהרגלי עם תחושה של ימי רחמים ודין, הזדרזתי להיות מעשרה ראשונים ב'שטיבלאך' הסמוך לביתי בשכונת רמת-אהרן, את הסליחות אמרתי בשמחה עצומה, התפלאתי על עצמי וניסיתי לכלוא את רגשות השמחה שצפו ועלו בי, זה היה נשמע לי מוזר לגמרי, היתכן לשמוע אל הרננה בזמן בקשת הסליחה??? הרי צריך אני להיות שבור כחרס הנשבר. היום יודע אני כי גם בעת אמירת הסליחות יש לזכור כי הוא

ית' יושב ומצפה בשמחה, לכל נשמה באשר היא ולבוא ולהתחנן לפניו, כי א-ל רחום הוא. אחר התפילה יצאתי בהתרוממות רוח לעבר הכולל, חבריי שחיו לשוכי ארצה, התעניינו בשלומי, וכיצד הייתה החוויה של ראש השנה באומן, ואיך הסתדרתי עם תפילה במניין של כמה אלפי איש? עניתי להם כי למעשה לא כל כך שמתי לב לכמות האנשים שהיו שם, כי באותו זמן ליבי ותחושתי היו במקום אחר, התודעתי לכוחו של רבנו ז"ל ונהפכתי לאיש אחר פשוטו כמשמעו.

הכלי לקבל את האור

מה אומר לכם, אני כ"כ מתגעגע לתקופה ההיא, הרגשתי כי ננסך בי חיים חדשים לגמרי, מעודי לא הכרתי דרך כזה בעבודת ה'. עצת ההתבודדות שהייתה בעיני לזרה נהפך לחלק משגרת חיי, וכדי להתחזק להמשיך ללכת בדרכיו של רבנו, שמעתי שיעורים רבים הגה"ח רבי שמעון טייכנר שליט"א, גיליתי עולם חדש ומופלא, ובכל יום מן הימים האלו פשוט הודיתי לה' על כך שזכיתי להיות באומן על ראש השנה.

מה גם
באשר
לראשונה
בחיי
שמעתי על
דבר הראש
השנה של
רבנו, מושג
שלא ידעתי
מה הוא
בכלל,

שבחר להיקבר בו בחיים
חיותו שזכיתי לשהות אצלו
בר"ה, המשכו של הפסוק "אין
זה כי אם בית אלוקים וזה
שער השמים", כלומר בית
אלוקים והדרך לשער השמים
שקיים בדור זה נמצא בעיר
אומן.

יצאתי משבת זו אם כוחות
מחודשים, על אף שעוד נכונו
לי הרבה מניעות ובלבולים,
אך אין תרופה כתרופת הזמן,
ואכן כעבור זמן בסביבתי
החלו לקבל את עובדת
התקרבותי ביתר הבנה. גיליתי
שלכל אחד יש את הדרך בה
הוא מתקרב לה', לכן הבנתי
כי כדי לחיות עם התורות
והעצות של רבנו הקדוש,
צריך להשתמש רבות עם עצת
ההתבודדות שגורמת למתמיד
בה למצוא את דרכו הייחודית
בעבודת ה', והיא זאת שנתנה
לי טעם חדש בחיים ושינתה
אותם ללא היכר.

תובנה זו קבלה אצלי חיזוק
בעקבות קשיים מסוימים
שהיו לי, הרבתי להתפלל
עליהם והרגשתי שלא עלתה
שוועתי למרום. בצר לי מצאתי
את הגה"ח רבי אברהם יצחק
כרמל זצ"ל והשחתי בפניו
את צערי, ובחוכמתו ענה לי
בפשטות: "אם זה לא הולך לפי
התוכנית צריך לפעול בשדה
וללהבודד".

אכן מאותה שנה השתדלתי מאוד שלא

לפספס שום ראש השנה אצל הרבי, זכורני כי
שנה אחת גברו המניעות עקב ילדי שגדלו,
ובביתי בקשו שאוותר באותה שנה ולא אסע,
היה לי קשה לקבל את זה והחלטנו יחד לשאול
בעצתו של ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן
זצ"ל, הגראי"ל קבלני בסבר פנים יפות ואמר
לי אם אתה מתחזק שם בעבודת ה' תיסע, ואת
ילדיך תשאיר בארץ, אכן בהסכמת בני ביתי
נסעתי גם בשנה זו.

דרכי החדשה שבחרתי, מקיימת ומחייה אותי
עד עתה, מובן שבהתחלה היה אור גדול,
ובהמשך התחילו ההפרעות והמניעות, אך לא
שמתי לב אליהם והמשכתי ביתר שאת ויתר
עוז, וכדברי רבנו ז"ל "אין יאוש בעולם כלל", והם
הביאוני עד הלום, אני ממשיך בדרכי זו ועולמי
אני רואה בחיי.

//

מטבע הדברים לא חלמתי כי אי פעם אביר את דרכה של חסידות ברסלב במהותה

להתייעץ אתו. וזו לא אחרה
לבוא: כליל שבת פרשת ויצא
תש"ע שהייתי בישיבה, אמרתי
לעצמי כי בסיום סעודת ליל
השבת אלך ואומר את אשר
על ליבי לראש הישיבה
ונראה דבר מה יענני, המתנתי
בכיליון עיניים לגמר הסעודה,
וכשזה בא החשתי את פעמי
אל עבר בית ראש הישיבה,
ראיתי כי עסוק הוא בחזק
לימודיו והמתנתי, ורק בשעה
12.30 נכנסתי לביתו אחר
שקם מתלמודו. מרוב חשש
מתגובתו, גימדתי את הסיפור,
ואמרתי לו שהחברותא שלי
היה השנה בראש השנה
באומן וחזר עם מטען גדול
של עבודת ה' ועלי לא סיפרתי
כלום. מו"ר רבי יעקב שליט"א
האזין ברוב קשב לדברי,
ולהפתעתי הגיב באופן מאוד
חיובי, בראותי לאן מתפתחת
השיחה העזתי לספר לו שגם
אני הצטרפתי לנסיעה, ואף
שאלתי אותו האם עלי ללכת
בדרכו של הנחל נובע? ראש
הישיבה נהנה מדברי והוא
חזקני מאוד. ומיזמתו התחיל
לספר על זקני אנ"ש דוגמת
הרה"ח ר' שמאול שפירא ור'
לוי יצחק בנדר זצ"ל אותם
זכה להכיר בדור הקודם, ואף
הרחיב על גדולת עבודתם
בקודש. בסוף השיחה הארוכה
בינינו אמר לי בזה הלשון "אם
התחברת לזה לך עד הסוף"!!

מופתע לגמרי מחיזוקי חשפתי בפניו את
תחושותיי ואמרתי לו דומה אני לאדם שרחוק
מאוד מה' ית' שבפתע פתאום גילה את יהדותו,
רבי יעקב חיך אליי והגיב כי הנמשל הוא יותר
מהמשל שהרי יהודי שרחוק מיהדותו יודע
שקיים יהדות אך נדמה לו שזה לא קשור אליו,
אבל מקורב שמגלה את דבר רבינו לא ידע מדרך
זו כלל.

רבי יעקב עמד איתי על הדברים שמבלבלים
ומפריעים לי בדרכי החדשה, ויעץ לי ללמוד
ספרו של ר' גדליה קעניג זצ"ל חיי נפש, באומרו
שהלכה כמותו.

שיחתי עם ראש הישיבה הפיחה בי רוח חדשה,
ובזמן שנותר עד לתפילת שחרית התיישבתי
לומר שנים מקרא של אותו השבוע, כשהגעתי
לפסוק "ויאמר יעקב מה נורא המקום הזה"
מצאתי בו רמז לקורות איתי, וכך דרשתי בפסוק
"ויאמר יעקב" (הראש ישיבה נושא את השם
יעקב) "מ'ה נ'ור'א" בערבוב אותיות אומן ר"ה,
המקום הזה" כלומר מקום גניזתו של הצדיק

סקודה על
אחת מני רבות
מהחברות
הפרוסות ברחבי
הארץ, ש"י
'אינר בני
הישיבות-נכספה'

בלבבי משכן אבנה

והפעם חבורה שמתקיימת לה מדי שבוע בימי חמישי בשכונת נווה יעקב השוכנת בקצה הצפוני של העיר ירושלים, הרחק משאון העיר, מתאספים להם אברכי משי ובחורי חמד ההוגים בתורת ה' יומם ולילה, לשעום מאילנא דחיי ולהתחזק בעצותיו של רבנו הק'.

שליט"א, ודיבר על מעלת הכינוס והקיבוץ כאיש אחד בלב אחד לעבודתו ית', כי כשכל אחד עובד לעצמו ועובר עליו מה שעובר, יכול הקושי להכריע אותו ח"ו ואז יתקרב מעבודתו. אך שבאים יחד וכל אחד מספר את מה שעובר עליו ובמה מתחזק, הרי ששיח זה יכול לעזור לשומע להתחזק כפי שהתחזק המספר.

הפעם הנוספת לה זכו בני החבורה לביקור מיוחד של אחד מחשובי הת"ח היה בליל עשרה בטבת, בסעודת היארצייט לגאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א שהתקיימה בין בני החבורה, בה השתתף המשפיע הרה"ח ר' נחמן שפירא שליט"א, ובמתק לשונו הרחיב את הדיבור בכוחו של מוהרנ"ת התלמיד הגדול, שבתחילה גדל בין גדולי המתנגדים וסבל רבות מבני משפחתו עד אשר הסכימו לדרכו, והוא אשר הפיץ את אורו של רבנו להיות דרך כבושה לרבים.

גם בעת כינוס חג הפסח שנערך בידי בני החבורה, זכו להשתתפותו של הרה"ח ר' אליעזר חשין שליט"א, והוא חיזק אותם בדברי התעוררות והכנה לימי הספירה, ימים שבהם מתכוננים לתקן את נפשותנו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם, ובכך מטהרים עצמנו בקדושתו העלינוה, שהוא קבלת ולימוד התורה. האברכים והבחורים בני החבורה מעידים כי כינוסים אלו מחזקים אותם מאוד בעבודתם, וזה נותן להם משען חדש לתורה ירא"ש ועבודה למשך כל ימי השבוע, שהרי כינוס לצדיקים נאה להם ונאה לעולם.

אם הינך מעוניין לפתוח גם כינוסים וחבורות לעבודת ה' בחיזוק דרכי הצדיק באזור מגורך,

**פנה עוד היום לקו נכספה 03.50.111.06
שלווח 5,3**

פינת יקרות זו ממוקמת בביהכ"נ בני עקיבא אשר ברחוב בלבן, ומתנהלת במתכונת של שיחת חברים, ע"פ הספר הקדוש שיחות הר"ן. כלומר אחרי שאחד האברכים קורא שיחה, כל אחד מבני החבורה משתף בתורו על התובנות שלו מהשיחה, ואיך הוא מתחזק לקיים את עצותיו של רבינו הנובעות מהשיחה, כששאר המשתתפים מקשיבים ומוסיפים ללבן את הדברים ולחזק האחד את רעהו. כך יוצא שלומדים ומבררים יחד עניינים העומדים ברומם של עולם ומורידים אותם לעולם המעשה. לאחר שמתחזקים יחד, שדרך זה, כך לימדנו רבינו, נזכה להיות אנשים כשרים. יוצאים בריקודים סוחפים על שמחת יהדותנו, ועל שזכינו להתקרב לרבינו הקדוש ולשאוב ממנו עצות ומסילות להדריכנו בעבודת ה' ולהחיות את נפשנו בשבעה משיבי טעם.

התפתחות דרמטית וסוחפת בחבורה זו החלה מתוך התרוממות הרוח, בכך שהוסיפו משתתפיו נדבך נוסף וחשוב של החזיקו עצמכם ביחד, והחלו להתאסף לתפילות ליל השבת בצוותא חדא. דבר מדהים לכשעצמו, אף שפעילותה הראשונה של החבורה הייתה רק בחודש חשוון שנה זו, התפתחות מהירה שכזו מוכיחה על צימאונם העז של בני החבורה לשתות בכל עת מצוא מבארו של הנחל נובע, עד כדי שאף עלתה במחשבה להתאסף יחד גם בעת רעוא דרעווין זמן סעודה שלישית, אשר מקווים כי בקרוב ממש חפץ ה' יצליח בידם ובני החבורה התקבצו גם בעת הזו.

זוכים בני החבורה ומפעם לפעם מגיעים משפיעי אנ"ש להשתתף בחבורה ולישא בה מדברתם. כך היה בעת כינוס הפתיחה ויסוד החבורה כאשר בא הרה"ח ר' נתן יוסף בורשטיין

03.501.1106
הקו של בני הישיבות

בכר תקופה ארוכה שזה הדבר הכי 'ישיבשיר'
כל בחור שרוצה להתחבר לפנימיות הענינים,
להבין מה זה תורה, תפילה ושאר הענינים
העומדים ברומם של עולם,
מכיר את הכתובת

**'הבעלי מחשבה'
של הוועד לא
מסוגלים להתנתק**

איך מכניסים
440 דיסקים
למזודה שלי?

ואיך אעביר את כל
שעות הנסיעה
הארוכות???

להגיע לרבינו עם מוחין דגדלות...
ויותר שעות לימוד בספרי רבינו!

שיעורים מוקלטים על כל ליקוטי מוהר"ן מפי הרב שמעון טייכנר שליט"א,
המתנה הטובה ביותר - הזמינו עכשיו
ל'שיבה בחור' שלך, לחברך ולעצמך - לנסיעה הארוכה!

הכרטיס מתאים לנגן וטלפון כשר

180 מחיר

עד 6 תשלומים בנדרים כיום 6765

מחיר מיוחד לכבוד הנסיעה על ראש השנה:

זמין גם באומן: **052-764-5243** כולל משלוח

נכספך
זוהי

בן תורה יקר!
גם לך מגיע
להחזיק ולהעשיר
בשבוע מרום ומרגש
במחזם המיוחד
קריית בני הישיבות - נכספך
בימי הקיבוץ הק'
באומן ראש השנה.

לילות טעמים

הכל זהב ברחבינו

אגוד בני הישיבות-נכספך
לאחר שזר רביה'ן מוה"ר מברסלב ז"ל

הזרז להבטיח את מקומך! קו נכספה:
03.50.111.06
שמוחה 5 ואח"כ 4 (מענה אנשני)

\$390

לכרטיס אש"ל (לילה וסעודות)

לאור ההצלחה הכבירה בשנה החולפת,
נתאחד כולנו גם בשנה זו במחזם הייחודי,
באהבת חברים ואווירה מרוממת.

יותר מרווח - יותר מושקע - יותר זול